

MAMA

Florin T. Roman

Măi, fir-ar să fie,
de ce femeile astea
n-ajung și ele mari scriitoare,
mari poetese, mari filosoafe,
mari teoloage, voievoade?
Ce-o fi cu ele, mă?

Mai scriu ele câte ceva,
pe-aici, pe colo,
mai au câte-o idee,
dar femeia - tot femeie.

Nu putea să aibă și țara asta
un Eminescu feminin?
Nu putea să aibă și lumea asta
o Einsteină, o Napoleoană?

Femeia, domnule, nu-i capabilă
să devină scriitor de geniu,
poet de geniu, filosof de geniu,
savant, teolog renumit, voievod.
Nu-i capabilă și gata !

Oare de ce? M-am tot întrebat.
Oare femeia n-are timp
să scrie mari romane
pentru că-i ocupată să nască
mari romancieri?
Oare femeia nu știe să compună
versuri încântătoare
fiind ocupată cu creșterea
lui Eminescu?

Femeia n-ajunge, oare, savant,
pentru că-i ocupată
cu educația savanților?
Sau cu nașterea mamelor de savanți?
Femeia n-are timp să devină genială
pentru că trebuie să-L nască pe Iisus,
să-L alăpteze, să-L ocrotească
și să-I plângă chinurile la piciorul crucii?
Hmm...Se poate...

Sau poate femeia nu poate,
pur și simplu,
s-ajungă mare artist
pentru că arta e de genul feminin,
s-ajungă mare om de știință
pentru că știința e de genul feminin,
s-ajungă mare teolog
pentru că teologia e de genul feminin?

În fine, poate că Dumnezeu
are un Fiu și nu o fiică
pentru că Maica Fiului Său și Biserica,
Nașterea, Viața, Moartea, Învierea, Dragostea,
sunt toate de genul feminin.

A, era să uit:
Veșnicia, Fericirea, Împărăția Cerurilor
sunt și ele de genul feminin.
Cel puțin în limba română,
în care a fost scrisă această poezie.

P.S.: Limba română e tot de genul feminin.
Și poezia.